

risikere at komme til at betale et Par Øre mere, naar Staten gaar foran.

Jeg vil dernæst gerne omtale et andet Forhold ved Statsbanerne, nemlig Lille Bæltsoverfarten. Paa disse Færger er der 24 Timers uafbrudt Tjenestetid for Matroserne og Funktionærerne ved Maskinerne. Det har ikke tidligere været saadan, men man har opdaget, at der kan spares, naar man lader Arbejdstiden blive 24 Timer, fordi der i det paafølgende Døgn kan disponeres paa forskellig Maade over dem, der have et helt Døgn fri, idet der er en Del Ekstraarbejde, som da kan udføres, og mens der tidligere var 4 Matroser i hvert Hold, ere de nu reducerede til 3. Hvis der her i Rigsdagen fremkom et Forslag om, at man paa Generaldirektionens Kontor skulde arbejde uafbrudt i 24 Timer, saa vilde man spørge, om man var rigtig klog, det kunde umulig gaa, de Mennesker vilde blive sløvede og svækkede, og de Ordre, der udgik derfra, vilde blive prægede af, at det var overanstrengte Mennesker. Men paa samme Maade gaar det med Funktionærerne paa Færgerne, og det er sikkert, at det er i høj Grad farligt for de rejsende, idet der kræves Agtpaaagivenhed for at alt kan gaa, som det skal. Det indtræffer ikke saa sjældent, at der forefalder Ulykkestilfælde ved Banerne. Hvis der indtraf et Ulykkestilfælde paa en Færge, saa kan man være sikker paa, at det vil blive fortalt, at dette Ulykkestilfælde skyldtes Mangel paa Paapasselighed fra den paagældende Arbejders Side. Manden burde have taget saa og saa meget Hensyn, der staar skrevet i Reglementet, at saadan skulle Arbejderne bære sig ad, men han har ikke taget Hensyn dertil. Det forekommer mig, at her tiltrænges en Omordning, saaledes at der kan blive rimelig Arbejdstid og rimelig Fritid.

Der ærede Medlem for Æbeltøft (N. Neergaard) talte i Gaar om, at Tantiømen sikkert voldte Fortræd. Jeg tror ogsaa, at en hel Del af de Beparelser, der ere indførte ved Statsbanerne, og den Karrighed, der raader i mange Forhold, skyldes Tantiømen. Selve Maaden, hvorpaa Overskuddet fordeles, er en passende Illustration til Finansministerens Ord om, at man skulde tage fra de høje Embedslønninger og give til dem, der vare lavest nede. Tantiømen fordeles saaledes, at en Embedsmand, der i Forvejen har 11,000 Kr., faar 5000 Kr. i Tillæg, og Ledvogteren, som jeg omtalte, og som har en lille Løn, faar 80 Kr. Det er at tage fra dem, der

have meget, og give til dem, der have mindre. Og her kan man ikke som paa andre Omraader pege paa Højre og sige: det er dem, der have indført Princippet; thi det er Venstre, som har indført hele Tantiømesystemet og har Ansvar for Tantiømens Fordeling.

Der blev af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) talt om en forøget Bevilling til det rullende Materiel. Der findes jo her paa Finansloven opført en Bevilling til 500 ny Godsvogne, og der staar yderligere i Motivering, at dette Beløb ikke svarer til den Grad, hvori Trafikken er stegen. Man har taget 2 Aar paa en Gang, men det skulde have været en Forøgelse af 10 pCt., og det mente man, var for meget, og saa har man nøjedes med 500. Fra Handelsorganisationerne har der jo imidlertid i de senere Aar lydt Klage paa Klage over, at der manglede Godsvogne; ikke blot Handelsorganisationerne have klaget over dette, men Fiskehandlerne have oplyst, at naar de kom med Anmodning til Statsbanedirektionen, bleve de stadig afviste, og med Hensyn til Fisketransporten hersker der den Dag i Dag det samme Forhold som for 30 Aar siden. Jeg tror i det hele taget, at her gælder det samme, at man mangler Forstaaelse fra Ministeriets Side. Komme vi til Landbrugsministeriets Budget, træffe vi en forbløffende Sagkundskab, saa ved Ministeren nøje Besked med Kælvningsfeber, Mælkeprøve, Plantesygdomme, Frøkontrol osv., det udtaler han sig om med Sikkerhed, saa man forstaaer, at her er Manden paa sin Plads. Men komme vi til andre Omraader, se vi, at Forstaaelsen mangler, saaledes at Ministrene ikke kende de Forhold, hvorom det drejer sig, og jeg tror derfor, at Kravet om at faa et særligt Handelsministerium er berettiget, og at man burde tage Hensyn dertil.

Til Slutning kunde jeg ønske at gøre et Par almindelige Bemærkninger. Jeg hørte i Gaar med Interesse paa de forskellige Ordføreres Udtalelser, og de faldt i det hele sammen med det, som blev udtalt under Adressedebatten af det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow). Det ærede Medlem staar isoleret, der er ingen, der kendes ved ham, men de Udtalelser, han fremkom med, deles ganske sikkert af det store Flertal af Medlemmerne af dette Ting; jeg tror, at det, han sagde om, at man skulde slutte sig sammen for gennem en social Lovgivning at dæmme op mod Socialismen, var en Fortolkning af alles